Fragmentarium

(2)

quiſ diligit mundũ. non eſt caritaſ patriſ in eo.
Hoc mirũ. Quomodo eũ diligere poteſt quẽ
neſcit. Aut quomodo ſcit ad quẽ ſciendum
oculũ cordiſ claudit. Sed homo omnẽ ſubſtan
tiã domuſ ſue ꝑ dilectione tribuit. quando q̃c
quid in mundo poſſidet. ꝓ xp̄o diſtribuit. ut
abiciens quod impedit. xp̄m diligat. & terſo pul
uere ſollicitudinũ oculoſ aperiat. ut d̄m uide
at. Et cũ omnẽ ſubſtantiã dederit. quaſi nichil
eã deſpicit. q̄a poſtq̄ã oculũ terſit. & d̄m con
ſpexit in illiuſ uiſione quicq̄d poſſederat nichi
li pendit. Hoc ap̄li fecerunt. qui non ſolũ poſ
ſeſſa. ſed etiã cupita. ut xp̄m ſequerentur dimi
ſerunt. Quib; ipſe xp̄c ꝑ quo omnia dimiſe
rant dicebat. Cũ feceritiſ omnia que precep
ta ſunt uobiſ. dicite ſerui inutileſ ſumuſ. quod
debuimuſ facere fecimuſ. Sed quoniã abiecta
terrena ſubſtantia. non ſtatĩ ad ꝑfectionẽ aſcen
ditur. quia reb; abnegatiſ reſtat labor. ut id
ipſe homo a ſemet ipſo abnegetur. quantiſ grada
tĩ ꝑficiat. & quandoq; ꝑfectuſ non ſolũ ſe ſed &
alioſ ad unũ trahat. ideo de noua & tenera adhuc
eccłã. uel unaquęq; anima conſequenter dicitur.
Soror noſtra paruula eſt & ubera non habet. q̃d
faciemuſ ſorori noſtre in die quando alloquenda
eſt. Sororẽ xp̄c eccłiam uocat. quia de ipſiſ
apoſtoliſ dicebat. Ite dicite fratribuſ meiſ.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

License: cc-by-nc-sa – Paris, Bibliothèque nationale de France, Baluze 270, ParisBNFBaluze270_252_f118v – Fragments of manuscripts gathered by Étienne Baluze (https://fragmentarium.ms/view/page/F-0r5d/340/5258)